

20 grudnia 1929 r.

B67b 1/08

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10969.

Kl. 64 a 78.

George A. Williams
(Decatur, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki).

Zamknięcie butelek lub podobnych naczyń.

Zgłoszono 14 września 1928 r.

Udzielono 27 sierpnia 1929 r.

Pierwszeństwo: 19 kwietnia 1928 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy zamknięcia rozmaitych naczyń w rodzaju butelek, dzbanów, zbiorników metalowych z dyszami. W szczególności dotyczy zamknięć składających się z zaopatrzonego w szczeliny kapturka, oraz połączonej z nim rozciętej obrączki, wyposażonej w haczyki po stronach przeciwnych, z którymi szczepia się dźwignia uruchamiająca. Zamknięcie to osadza się na szyjce butelki lub na dyszy zbiornika zapomocą obrotu dźwigni w ten sposób, żeby pomienione pierścieni i kałdub czepiły się ze zbiornikiem.

Zatwory tego rodzaju można zaopatrzyć w odpowiednie uszczelnienie w celu zabezpieczenia należytego zamknięcia, zaopatrzonych w nie naczyń.

W znanych dotychczas podobnych zamknięciach rozcięta obrączka zdradza

zawsze dążność do obracania się względem zaopatrzonego w szczelinę kałduba. Usiłowano już zapobiec temu zapomocą zaopatrzenia obrączki w wygięcia pomiędzy dwoma języczkami.

Sprawa to jednakże pewne trudności, zwłaszcza iż wymaga czynności narzędzi dodatkowych i niekiedy uszkadza jednostajność zatworów, wywołuje również pękanie drucianej obrączki podczas wyginania.

Wynalazek niniejszy usuwa trudności powyższe, zapewnia bezwzględną jednostajność wyrobu i czyni zbytecznem posługiwanie się dodatkowymi narzędziami; zmniejsza to koszt wyrobu zamknięć i zapobiega wadliwemu ich wytwarzaniu.

Wynalazek polega na tem, że dwa lub kilka języczków kałduba są nieco krótsze

od języczków pozostałych, przyczem krótsze te języczki doprowadza się do ścisłego objęcia obrączki, co zapobiega obrotom tejże, nie przeszkadzając kurczeniu się jej oraz kapturka zatworu przy osadzaniu go i zamykaniu.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku, fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny zatworu, wykonanego w myśl wynalazku, fig. 2 — widok boczny, fig. 3 — widok zdołu, fig. 4 — widok zprzodu, a fig. 5 — widok ztyłu kapturka, fig. 6 — przekrój wzdłuż języczka dłuższego, a fig. 7 — podobny przekrój wzdłuż języczka krótszego.

Zamknięcie według niniejszego wynalazku składa się z okrągłej pokrywy 10 i obrzeża bocznego, zaopatrzonego w języczki 11 i 12. Języczki 11 są nieco krótsze od języczków 12 i najwłaściwiej jest umieścić je w części tylnej zamknięcia. Naprzeciw krótszych języczków 11 znajduje się szeroki języczek 13 zwinięty na końcu w tulejkę 14, po obu zaś stronach jego mieszczą się języczki 15 o szerokości w przybliżeniu podwójnej w porównaniu z szerokością języczków 12. Przy zamykaniu wprowadza się w obrzeże 11 kapturka rozciętą obrączkę 16 i odwija na niej końce języczków. W szczególności języczek 13 wytwarza wówczas tulejkę 14, a języczki 15 obejmują obrączkę w pobliżu haczykowatych końców jego 17; języczki 11 i 12 odwijają się na pozostałej części obrączki.

Dźwignia zamykająca 18 połączona jest z haczykami obrączki, główka dźwigni posiada taką postać, że ramię jej zajmuje położenie pionowe, zatwór można z łatwością nałożyć na szyjkę lub dyszę naczynia, przyczem obrót ramienia tego nadół ściąga końce obrączki ku sobie, obciskając wyposażone szczeliny obrzeża zatworu na szyjce butelki lub t. p. naczynia, i umocowując w ten sposób zatwór na tejże.

W pokrywkę wprowadza się płytkę korową lub podobną 19 w celu szczelnego za-

mknięcia otworu w szyjce lub dyszy naczynia.

Jeżeli języczki 11 są nieco krótsze od języczków 12 końce ich po odwinieciu pozostają w ścisłym szczepieniu z obrączką, podczas gdy końce języczków 12 i 15, nawinięte również na obrączkę, dotykają krawędziami siebie samych, wytwarzając nieco luźniejsze łożyska dla obrączki. Innymi słowy języczki 11 obejmują ściśle drut obrączki, języczki zaś 12 dotykają końcami, jak to już wzmiankowano, swej powierzchni zewnętrznej (fig. 6 i 7).

Związane w ten sposób końce języczków 11 z drucianą obrączką w miejscu przeciwnie do dźwigni udaremniają ruch obwodowy; ponieważ jednak pozostałe języczki obejmują obrączkę luźno, umożliwia to ruchy tejże przy obciążaniu jej podczas zamykania zatworu.

Dzięki skróceniu języczków 11 wytwarzanie wygięć na obrączce staje się zbyteczne, co ułatwia masowy wyrób zamknięć kosztem znacznie mniejszym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie butelek lub naczyń podobnych, zaopatrzonych w kapturkę z wykrojami i języczkami, odwinietami na końcach na rozciętej obrączce, o końcach odgiętych w postaci haczyków, współpracujące z ksiukiem dźwigni, wywołującej obciążanie obrączki i kapturka, znamienne tem, że jeden lub kilka języczków (11) kapturka są krótsze niż języczki pozostałe (12) i obejmują ściśle obrączkę (16), zapobiegając obwodowym jej ruchom.

2. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że języczki krótsze (11) umieszczone są naprzeciw dźwigni uruchamiającej (18).

George A. Williams.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

